

Prawo medyczne dla fizjoterapeutów

Przejdź do produktu na **www.ksiegarnia.beck.pl**

Przedmowa

Wypracowanie deontologii oraz etosu każdego zawodu zaufania publicznego wymaga czasu mierzonego raczej setkami niż dziesiątkami lat. W nowoczesnym rozumieniu zawód fizjoterapeuty obchodził niedawno siedemdziesiąte urodziny i jest niewątpliwie jednym z najmłodszych w tym gronie. Świadczy o tym brak ujednolicenia kształcenia przeddyplomowego w sąsiadujących ze sobą krajach, nie mówiąc o wspólnotach państw i narodów czy kontynentach.

„Samodzielność zawodowa” (ang. *direct access*) to pojęcie przewijające się od dawna w środowisku fizjoterapeutów. W 1976 r. australijski parlament jako pierwszy zezwolił fizjoterapeutom samodzielnie kwalifikować pacjentów i planować fizjoterapię. W Europie pierwszym takim krajem była Wielka Brytania, a doszło to tego ponad 40 lat temu, w 1978 r.

W Polsce po wielu latach starań jako grupa zawodowa fizjoterapeuci uzyskali prawo do oficjalnego decydowania o procesie fizjoterapii leczonych pacjentów na mocy uchwalonej 25.9.2015 r. i obowiązującej od 30.5.2016 r. ustawy o zawodzie fizjoterapeuty. Samodzielność w naszym kraju otrzymaliśmy więc późno. Daje nam to jednak możliwość korzystania z doświadczeń innych krajów i szybszego wyrównywania różnic.

Mamy znaczącą liczbę, ponad 67 000 dobrze wykształconych fizjoterapeutów. W kraju funkcjonuje kilkadziesiąt uczelni kształcących na poziomie magistra. Działa system podyplomowego szkolenia specjalizacyjnego, który – mamy nadzieję – w najbliższych latach będzie również modernizowany.

Z wielu badań wynika, że wczesna fizjoterapia przyspiesza czas leczenia pacjentów, przyspiesza ich powrót do wysokiej jakości życia, ale i zmniejsza koszty funkcjonowania systemu ochrony zdrowia.

Co warto podkreślić, nie ma na świecie badań mówiących o wzroście ryzyka dla pacjentów, którzy wcześniej rozpoczynają fizjoterapię. Wiąże się to zarówno z naszą odpowiedzialnością, wysokiej jakości edukacją przeddyplomową, jak i praktycznie obowiązkową edukacją podyplomową. Dokształcanie w naszym zawodzie musi odbywać się stale, w bardzo wielu zakresach, ponieważ nasz zawód obejmuje praktycznie każdy obszar medycyny.

Jednym z obszarów, w którym na pewno musimy się dokształcać, jest prawo. Wprowadzenie ustawy o zawodzie fizjoterapeuty spowodowało pojawienie się wielu nowych regulacji – zmian w ustawach czy nowych rozporządzeń. Jako fizjoterapeuci musimy wiedzieć, jakie mamy prawa, ale też jakie mamy obowiązki. Samodzielność to przede wszystkim odpowiedzialność za naszych pacjentów, których chcemy samodzielnie le-

czyć. Jako zawód zaufania publicznego powinniśmy też wiedzieć, co możemy robić, a czego nie.

Niniejsza książka przeznaczona jest dla fizjoterapeutów zarówno indywidualnie praktykujących, pracujących w podmiotach leczniczych, jak i kształcących studentów. Co warto podkreślić, podczas Państwowego Egzaminu Fizjoterapeutycznego trzeba odpowiedzieć również na pytania z zakresu prawa. Niniejsza publikacja na pewno pomoże się do niego przygotować.

Z przyjemnością oddajemy w Państwa ręce ten podręcznik z nadzieją, że w chwili wątpliwości będzie dla Państwa ściągawką prawną i kierunkowskazem w czasie podejmowania trudnych decyzji zawodowych.

Maciej Krawczyk

Prezes Krajowej Rady Fizjoterapeutów

Zbigniew Wroński

Wiceprezes Krajowej Rady Fizjoterapeutów do spraw Nauki i Kształcenia

Przejdź do księgarni →

ksiegarnia.beck.pl